

отгорѣ, и така ѿ тамъ єлїсей вратися на Йорданъ; судари водки тѣ съ кожѣхъ, но испрѣвомъ не са раздѣлиха, на второ то мѣ судреніе раздѣлиха и прѣминж по сѣхъ.

Подѣрѣ то въ Іерихонъ очисти водки тѣ, и напрѣви и дрѣгыя чудеса които надминуватъ Ииевы тѣ.

§. 126. Товитова добродѣтель.

Междѣ рови тѣ, които закара Салманасаръ въ Ассирії и развалено то Іерайлево царство, вилъ є и Товитъ ѿ Нѣфталимово то колѣно. Той вѣше добродѣтельнъ єще ѿ младинѣ тѣ си, защо то никога не стори нищо беззаконно, и кинаги остана вѣренъ на Бога; и никога не са поклони на Іеровоамовы ты злати телцы, какво то дрѣги тѣ Іерайлтани, но отвѣгваше ѿ тѣхъ то съдрѣжество за да не прѣстѣпи Божій законъ; и ходаше въ Іерусалимскій храмъ за да са моли и да слѣжи на истинный Богъ.

Товита супази добродѣтельство то си и благочестіе то си и помеждѣ нѣвѣрни тѣ иноплеменници въ ровство то на Ниневи, защо то живѣше очутіво и неѣскро помеждѣ единородци тѣ си: и за тѣквото мѣ благородно повѣденіе остави го Салманасаръ да ходи сководно важдѣ то циеше: при то польчи и 10 талантъ срѣбро въ даръ, които даде на заемъ на племенника си Гавела въ градъ Рагасъ.

Голѣмо сутѣшніе даваше на единородцы тѣ си Іерайлтани, когато са притѣсняваха жестоко ѿ Синахирима: даваше имъ хранж и одѣжды, и погрѣбваше мъртвы тѣ и сувити тѣ, така колкото богатство добываше всичкото раздаваше. Синахиримъ като са є научилъ Товитови тѣ благодѣаніята, които вѣхъ противни тѣ на неговы тѣ мѫжителски работи, пратилъ да го субѣйтъ, но Богъ които є всакога представитель на добродѣтель та, и комуто слѣжаше чистосърдечно Товитъ, избави го чрезъ множество то на прѣатели тѣ мѣ, но иманїе то мѣ са разграби и не мѣ остана нищо освенъ единъ женж и единъ синъ именемъ Товитъ.